

Naděje

Mezitím

Korálky z malin na krku nosí a ve vlasech předloňskej sníh,
bez šatů, nožky má bosý, na ústech zvonivej smích,
|: chodí nahá a to jí nejvíc sluší, snídá déšť, pije z našich d
uší,
dává smích, tajný hřích a slzy smutku neosuší. :|

Ze dlaní motýlům sladounký nektar dá pít,
písničkám do tónů zacinká ten její smích,
|: Nemá hlas a přesto není němá, není dívka a není ani žena,
s tebou sní už 12 dní, je v tvojí mysli uvězněná. :|

R: Tajemná, tvý tajný přání sní, zatím co ty spíš.
Tajemná, tak co ti brání jít blíž a ještě blíž.
Tajemná, jak noční stíny, jak chorál z kostelů.
Tajemná panenka z hlíny s křídly andělů.

Tajemství, až v žilách to mrazí, dá ti a nemůže víc,
jak ti moc chybí a jak ti moc schází, měl bys jí konečně říct,
|: až ji potkáš a poznáš, že se chvěje, sklopí oči, kterýma se
směje,
jdi přímo k ní a řekni jí, že jsi bez ní bez naděje. :|